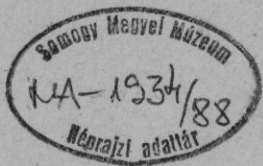
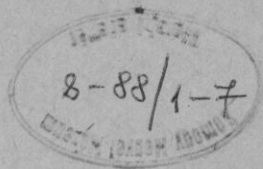
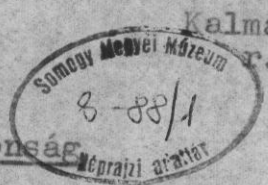
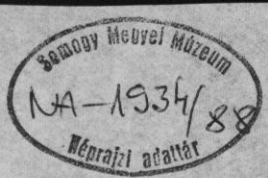

Zucsu

Nagyberki
Somogy m.
Kossuth L. u. 56.

Kalmár Gáspár,
r.k. v.

Bucsura --- rokonság

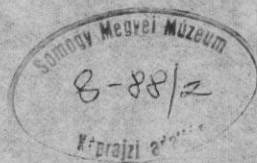
mink eljártunk Attalába, Fonóba, Kisgyalánba, Batéba, Mosdósra, majdnem minden községbe vót rokonság, nagy familiába tartoztunk. Édesapám egyedül vót fiú, de van egy nőtestvére, aki még mindig él, Mosdóson lakik. A Javós család 350 évre visszamenőleg már Nagyberkibe itt vót, és ez eredeti magyar név, mer vót aki meg akarta magyarosítani, de visszagyött, hogy ez tiszta magyar hév. Vót egy Javós, a faluba, akinek a főnöke megkivánta, hogy magyarosítsa meg a nevét, mer ez nem hangzik jól hogy Javós, az kérvényezte is, de elutasították, avval, hogy ez tiszta szinmagyar név. A rokonságot régen nagyon tartottuk, bármilyen családi probléma vót, biztos hogy mindjárt összegyött 5-6 rokon és segített munkába, mindenbe. De a szomszédok is jobban törődtek egymással pl. gabonahordáskor 4-5 gazda összeállt és a feleségivel együtt mentek gabonát hordányi. Ugy alkalmazkodtunk mindig, hogy kb. ennyi kocsival lesz a gabona, akkor ennyi rokonyt vagy szomszédot köll összehívni. Ezt előre megbeszélték, hogy hogyan csinálják, hogy mindegyikére sor kerüljön, kérdezték, no mikor kezdjük stb. Bóna körösztapámnak az egyik fia nagyon korán kelő vót, aztán hordtuk a gabonát, mikor mi indultunk kifelé, az má gyött hazafelé a mezőről, hozta a gabonát. Azt mondja nekem az egyik kocsis: Na Gáspár, ha Bónáéknál hordjuk a buzáat megelőzzük az öreg Bónát," Ugy is lett éjjél után egy óraker szólt a kocsin hogy Gáspár kelj föl, be van fogva, ki is mentünk megrakodtunk, mikor hazafelé a Főső temetőnél jártunk, akkor gyött az öreg Bóna, azt mondta: "No, a rosszak ögye meg, most tényleg megelőztetek." Nyári dologidőbe hajnal 2-3 óraker keltünk általába, de vót olyan is, hogy le se feküdtünk, pl. ha a széna vagy a lucerna baglába vót kinn a réten vagy a mezőn, és láttuk, hogy nem megbízható az idő, akkor majdnem le se feküdtünk, gyerünk hamar hozzuk haza. A gabona meg a takarmány hazahordása mindennél fontosabb vót.

Gáll Éva

Kisberki
Somogy m.

Nagy Tibor, 1927. I. 9
/tanító/ r. k. v.

Bucusu

A rokonokat jó ismerősöket bucsu előtt egy-két héttel meg szoktuk hívni, meg ők maguk is számontartják a bucsut. Cigányok azok mindig mennek a férfiak hegedűvel, az asszonyok batyuval. 4-5 banda is jön., összeszednek párszáz forintot, mer ilyenkor mindenki ad nekik valamennyit, úgy illik. Az asszonyoknak meg a csibe lábát szokták odaadni a levesből, "zötyéglábát kérünk"- azt szokták mon ani.

Gáll Eva
1984. X. 18.

Somogy m.
Nagyberki-Szalacska hegy

Kalmár Gáspárné,
sz: Javós Erzsébet
r.k. v.

Bucusu

Harmadik unokatestvérig meg szoktuk hívni bucsura a rokonokat, sok vendég szokott nálunk lenni, 16-20. Nagyon vallásos volt a nép erre. Még nem épült meg a templomunk, Mosdósra jártunk mindegy vasárnap misére, és sose késtünk el.

Gá 11 Éva
1984. VIII. 31.

Nagyberki
Somogy m.

Zalából származó szomszéd
Varga Károlyné, 1922.
Baumann Teréz r.k. v.
/sz: Kerceseliget/

Hegyi bucsu

Szent Antal a védőszentje a kápolnának is meg a szőlőhegynek is, akkor szoktak bucsút tartani a hegyen. Kalmár Gáspárnál van most a kápolna kujcsa mer el vót hanyagolva az a kis kápolna és akkor rendbe tették, hát aztán mindig mesélték, hogy az a vincellér Mari néni tele rakta szőlővel, mer jó hideg vót, mikor ment piacra előre leszedte és oda rakta be, aztán elvették tőle a kulcsot. Kis padok vannak benne, egy nagyon szép kis Szent Antal kép, meg nagyon régi vázák. A bucsu misével kezdődött, voltak kinn sátorok, táncoltak, meg főztek az asszonyok, egymáshoz elmentek és mulatoztak az emberek

Gáll Éva
1984. III. 22.

Nagyberki-Szalacska
Somogy m.

Ruzsa Lajos, 1912.
r.k.v. /cseléd/

Hegyi bucsu

3-4 éve vót az utolsó bucsu itt kinn a hegyen, de má az se vót olyan, csak kigyütt a pap, tartott misét. De korábban bál vót itten. Legénykoromba legelőször, mikor itt vótam, a Bogáréknál a zsuppos pincéba vót a bál, tán-cutunk, amég meg nem untuk, reggelig.

Gáll Éva
1984. III. 23.

Bucsuk

Vidékre is eljártunk bucsura, de az én gyerekkoromba itt Berkibe áldozócsütörtökön volt a bucsu mindig. 1940 vagy 41 óta van itt ősszel a bucsu. A templom akkor készült, Krisztuskirály a védőszentje, azér lett később ősszel a bucsu.

Itt a szőlőhegyen is volt bucsu, még hozzá olyan, hogy a faluba se vót nagyobb. Ez az Antali bucsu, sokkal nagyobb vót, mind a faluba. Kocsikkal gyöttünk ki, szokott lenni mise, Szent Antalnak a tiszteletire.

Gáll Éva
1984. III. 23.

Nagyberki-Szalacska
Somogy m.

/Csike/Takács Kálmán, 1913.
r.k. v.

Hegyi bucsu

Ennek a hegynek Pádúai Szent Antal vót a védőszentje, július 13-ám van az ünnepe. Régebben meg Szent Vendel vót. De később már a Szent Antalt tartottuk, azon a napon nem dőgoztunk itt a hegybe, csak otthon dőgáztunk. Kigyöttünk bucsut tartani Szent Antalkor és akkor itt együtt vót az egész hegy. Mikor én még levante vótam, akkor ez a Biró uraság megcsináltatta a kápolnát, rendelt egy Szent Antal oltárt, most is az van bennel Kigyöttek a papok, egy attalai pap vót, kanonok, az szentülte ujból föl, nagy prédikációt tartott, az 1930-as évek elejibe lehetett.

Gáll Éva
1984. III. 27.